

Mariaus Katiliškio bibliotekos konkursui

Poezijos sekcijai

Neringa Krikščiūnaitė
Pasvalio Petro Vileišio gimnazijos 4b klasės mokinė

Eilėraščiai

Namų adresas: Pasvalio raj. Saločiai

Konsultavo:
mokytoja Regina Grubinskienė

2010
Pasvalys

Aš ir Stenlis

Žiūriu į linoleumą,
Purvinas sniegas nuo fermerio batų.
Penkios penkiolika.

Iš sniego liko tik purvas.
Garuoja arbata.
Žalioji. O gal gersiu kavą?
Stenlis sako - žemas spaudimas.
Jau šešios.

O Viešpatie!
Mačiau šiandien sapną,
Kur Tavo sūnus ėjo per sielą mano
Ir nesusibadė kojų.
Gal Tu tikrai šventasis?..
Šešios po šešių.

Stenlis sakė, kad taip
Irgi moka.

Šventasis

Ištiesiu rankas į Tave, mano Dieve,
Kad dangum man atvertum kelius.
Nebesimeldžiau, – atleisk, mano Tėve,
Bet prašau, kad atvertum vartus.

Aš buvau pas vieną iš Tavo angelų,
Ir jis taip aistringai grojo arfa...
Bet jis juodas, Dieve, jis ne baltas buvo
Ir aš nusidėjau... Kelintą kartą...

Kaulėtas veidas

Man sako:
„Kelkis ir eik”.
Bet Stenlis laiko už
Delnų.
Priglaudžia veido kaulą.

„Gailėkis!”
Bet Stenlis sako, kad aš tyra
Ir tobula
Avelė Dievo.

„Dulke ir virsi!”
O aš gimiau iš dulkės?
Man sakė, iščiose buvau...
O, Stenli...
Nebesakyk man nieko.

Tik
Priglausk veido kaulą
Prie manojo.

Jēzus ir aš

Su šešta diena,
Kai Dievas kūrē mane
Išsilaisvinau iš religijos gniaužtų.

Su septinta diena,
Kai jis ilsėjos
Aš ariau jo laukus.

Jis pirmą dieną tarė: „Tebūnie šviesa!“
Aš jam atsakiau: „Prasimerk ir bus!“
Jis netapo draugu...

Turėjau asmeninį Jėzų.
Pigus – tik 33 skatikai.
Neprašo daug valgyt.
Tik vis maukia tą savo raudonąjį vyną...

Mano Jėzus – alkoholikas.
Bedarbis ir mušantis savo žmoną.
Ginasi paskutiniaja vakariene.

Su šešta diena,
Kai Jėzaus tėvas kūrē mane,
Aš parsidaviau už 33 skatikus.

Juk jūs žinot kas aš...

Amerikos gatvė

Mano gatvė sena kaip asfaltas,
Pusantra žibinto joje,
Čia sniegas purvinai baltas
Ir pėdos, išpaustos jame.
Ženkliai suvarpyti kulkom,
Mama sakė – čia šaudė elnius,
Dar ir dabar jauti parako tvaiką,
Tik elnių, deja, jau nebus.

Ir medžiai kuprotais kamienais,
Nelyg šiferiai ant stogų,
Tėvas sakė – blogai eina dienos,
Nes jis niekad nematė kalnų.
Paliksiu tą seną asfaltą
Ir pėdas, išpaustas jame,
Nes jau parako tvaiko neuodžiu,
O elniai – matyt, kalnuose...

Rodyklių nepakankamumas

Tu išmušk rodykles,
Nes jos įžūliai eina,
Kai aš stoviu vietoj.

Tu išmušk rodykles,
Kai aš atgal einu,
O tu nelauki.

Tu išmušk rodykles,
Nes jos kas valandą susitinka,
Bet ne mes.

Mūsų žmonės

Tavo moterys laukė vyrų
Ir ant rankų laikė vaikus.
Mano vyrai mylėjo lietų
Ir kovėsi už žemę lietaus.

Mūsų dangus buvo nudažytas
Skaisčiu raudoniu.
Vaikai neramiai miegojo,
Tavo moterys prausėsi veidą sūriu vandeniu.

Jų žemė ką davė, tą pasiėmė,
Mano vyrai tą suprato.
Ir krito lūpomis į ją,
Kad paskutinį kartą pabučiuotų.

Apokalipto

Vyrai, padėkite ginklus į šalį
Ir atsigrežkite į moteris,
Kai jų lūpos šnabžda maldos žodžius.

Vyrai mato – dega žmonės,
Vanduo plaučius užpildo,
Ir sako: „Ištverk tai lengva“.

Vyrai šuniškai šiepia dantis
Spindi jų akys – .
Jų protas karo užgrobtas.

Šizofrenija

Nes mano draugas – šizofrenikas.
Jis sako man: būk ir tu.
Ir aš būnu.

Nes mano draugas – šizofrenikas.
Jis šoka nuo kėdės su virve ant kaklo.
Aš taip pat.

Nes mano draugas šizofrenikas.
Jis rūko marihuaną –
Na, taip, aš irgi.

Nes mano draugas šizofrenikas.
Jį mačiau kartą sapne.
Kuriame gyvenu.

Parodykit man pagarbą

Įšventinkit mane į Viešpačius,
Kad delnu, atsuktu į jus,
Atimčiau jūsų rūpesčius,
Blogus kelius.

Įšventinkit mane į Viešpačius,
Kad savo dievišku balsu
Nutildyčiau visus karus,
Ir deginčiau žmonių ginklus.

Įšventinkit mane į Viešpačius,
Nes savo dangiškom akim
Aš numarinčiau potvynius.

Įšventinkit mane į Viešpačius,
Kad savo atgailia širdim
Iškalčiau jūsų antkapius.